

Sygn. akt *IV U 2403/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Ura

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Kruczek

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2014 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku **Z. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.**

o rentę

na skutek odwołania Z. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

z dnia (...), znak: (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e.

Sygn. akt IV U 2403/13

UZASADNIENIE

Decyzją z(...)r., znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych po rozpatrzeniu wniosku z 21 czerwca 2013 r. odmówił wnioskodawczyni Z. B. prawa do dalszej wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że wnioskodawczyni nie ma prawa do renty, gdyż komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 11 września 2013 r. uznała, że nie jest ona niezdolna do pracy.

Odwołanie od decyzji ZUS Oddziału w J. z (...)r. złożyła wnioskodawczyni Z. B. domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podkreśliła, że jest po dwukrotnym złamaniu kręgosłupa, chorobie nowotworowej, operacji ginekologicznej. Ponadto cierpi na zapalenie stawów skokowych, ścięgien i wysięk do stawów.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wniósł o oddalenie odwołania. Wnioskodawczyni była uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i rentę pobierała do dnia 31 października 2011 r. Decyzją z dnia 7 grudnia 2011 r. ZUS Oddział w J. odmówił jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Odwołanie wnioskodawczyni zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z 28 września 2012 r., sygn. akt (...). W dniu 21 czerwca 2013 r. wnioskodawczyni zwróciła się z nowym wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem z 12 lipca 2013 r. lekarz orzecznik ZUS ustalił, że odwołująca się jest częściowo niezdolna do pracy, okresowo do 31 lipca 2014 r. Orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS uznano, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Z. B. urodziła się (...)r. Posiadała prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w okresie od 20 kwietnia 1995 r. do 31 października 2011 r. W dniu 21 czerwca 2013 r. złożyła wniosek o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. (k. 173, 181 akt rentowych)

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 12 lipca 2013 r. wnioskodawczyni została uznana za częściowo niezdolną do pracy do 31 lipca 2014 r. Lekarz orzecznik nie ustalił daty powstania częściowej niezdolności do pracy i stwierdził, że niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy, ma natomiast związek ze stanem narządu ruchu. Wobec powyższego orzeczenia został złożony zarzut wadliwości i sprawę przekazano komisji lekarskiej ZUS do ponownego rozpoznania. Orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z 11 września 2013 r. ustalono, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. (k. 182, 186 akt rentowych)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczyni, w szczególności czy jest ona częściowo lub całkowicie niezdolna do pracy, kiedy powstała ewentualna niezdolność do pracy i na jaki okres, a także czy niezdolność do pracy jest następstwem wypadku przy pracy, Sąd Okręgowy dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii, neurologii, onkologii-ginekologii.

Biegły sądowy z zakresu onkologii-ginekologii w opinii z 9 grudnia 2013 r., wydanej na podstawie dokumentacji ZUS oraz badania sądowo-lekarskiego, rozpoznał u badanej nowotwór złośliwy sutka lewego w 2006 r., stan po radykalnym usunięciu piersi lewej, stan po chemio i radioterapii, stan po usunięciu trzonu macicy z przydatkami. W ocenie biegłego powyższe schorzenia natury onkologicznej i ginekologicznej nie czynią wnioskodawczyni częściowo ani całkowicie niezdolną do pracy. Zgłaszane dolegliwości bólowe winny być przedmiotem oceny neurologia i ortopedy. Wypadek przy pracy z 1994 r. nie pozostaje w żadnym związku z chorobą nowotworową z 2006 r. W uzasadnieniu opinii biegły podkreślił, że do chwili obecnej u badanej nie stwierdzono wznowy procesu nowotworowego. W zakresie ginekologicznym brak jest dokumentacji, która stwierdzałaby powikłania pooperacyjne lub ich leczenie. (k. 9-12 akt sądowych)

W opinii z 30 czerwca 2014 r., biegli sądowi z zakresu ortopedii i neurologii, po ocenie klinicznej wnioskodawczyni oraz po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską oraz jej badaniami obrazowymi, stwierdzili, że nie jest ona częściowo niezdolna do pracy zgodnej z kwalifikacjami z przyczyn ortopedycznych i neurologicznych, a także nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Biegli rozpoznali u badanej chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego z dyskopatią i zespołem bólowym w remisji objawów klinicznych, stan po złamaniu trzonu kręgu L1 – wygojony i bez objawów bólowych, stan po mastektomii lewej piersi i leczeniu skojarzonym i po usunięciu przydatków. W uzasadnieniu opinii biegli wskazali, że wnioskodawczyni nie prezentuje dolegliwości uniemożliwiających jej wykonywanie pracy zgodnie z kwalifikacjami z przyczyn ortopedycznych i neurologicznych. Zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowego powodujące nawrotowe dolegliwości kręgowo-korzeniowe w chwili obecnej nie powodują dolegliwości o charakterze korzeniowym. Pozostają one w remisji objawów klinicznych, co umożliwia wykonywanie pracy w wyuczonym i w wykonywanym zawodzie. Przebyte złamanie trzonu kręgu L1 nie powoduje obecnie dolegliwości bólowych i nie skutkuje orzeczeniem niezdolności do pracy. (k. 16-18 akt sądowych)

Strony nie zgłaszały zastrzeżeń do treści opinii biegłych sądowych.

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę również opiniom biegłych sądowych z zakresu ortopedii, neurologii, onkologii-ginekologii, uznając że są one fachowe, rzetelne i kompletne. Opinie zostały wydane przez biegłych specjalistów, których specjalizacje zawodowe odpowiadały rodzajom schorzeń i dolegliwości wnioskodawczyni. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawczyni i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych

badania, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wnioski końcowe dotyczące niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Zgodnie zaś z art. 17 ust. 1 powołanej ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W niniejszej sprawie, stanowisko wyrażone w decyzji organu rentowego, odmawiające przyznania wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy było zasadne. Sąd Okręgowy, dokonując weryfikacji decyzji organu rentowego, oparł się w tej mierze na wiarygodnych opiniach biegłych sądowych z zakresu onkologii-ginekologii, ortopedii i neurologii. Biegli jednoznacznie wskazali na jakie schorzenia cierpi wnioskodawczyni oraz orzekli, że nie powodują one naruszenia sprawności organizmu wnioskodawczyni w stopniu, który uzasadnia jej częściową niezdolność do pracy. Sąd Okręgowy podzielił powyższe opinie biegłych, mając dodatkowo na względzie, że nie były one kwestionowane przez strony postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w Rzeszowie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.